

ΑΡΙΘ. ΓΝΩΜΟΛ. 1060 / 19 70

ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Αριθ. Πρωτ. 49225
Χρονολογία 7-11-70

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τμήμα Λ: Όλομέλεια
Συνεδρίασις τῆς 6.10.1970 19

Σύνθεσις : Πρόεδρος — Αντιπρόεδρος
Σύμβουλοι

Κ. Γεωργιάδουλος
Κ. Τσαγκαράκης, Ε. Μέλλιος, Κ. Ανδρουτσόπουλος,
Ε. Δωρῆς

Πάρεδροι (γνώμαι) άνευ ψήφου

Α. Χαϊκιάλης, Α. Παπαγιαννόπουλος, Σ. Αργυρό-
πουλος

Εισηγητής ὁ Νομικός Σύμβουλος κ. Πάργ. Δωρῆς

Αριθ. ἐρωτήματος :

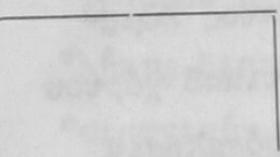
ΕΙΑ 8-28/28-9-1970

Υπουργείου

Ἐξωτερικῶν Δ/σεως
Επιλησιῶν

Περίληψις ἐρωτήματος :

Ἐάν δεόν νά υποβάλλωνται εἰς τόν διοικητήν τοῦ Ἄγλου Ὁρους πρός ἔλεγχον ια) ἡ ἀπόφασις περὶ συγκλήσεως τῆς Ἐκτάκτου 20μελοῦς Συνάξεως καί β) αἱ ἀποφάσεις τῶν Μονῶν περὶ ἐκλογῆς ἀντιπροσώπων διὰ τήν Σὺναξιν ταύτην.

Επί του πρώτου ερωτήματος το Νομικόν Συμβούλιον έγνωμοδότησεν ως ακολούθως :

I.- Τό Ισχύον Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος (1968) ἐν τῷ ἄρθρῳ 122 αὐτοῦ διαλαμβάνει περὶ τοῦ Ἀγίου Ὁρους (χερσόνησος τοῦ Ἄθω) καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ εἰδικοῦ Ἀγιορειτικοῦ καθεστώτος. Τοῦτ' αὐτὸ περιείχετο καὶ εἰς τὸ προῖσχυον Σύνταγμα τοῦ 1952 ἄρθρ. 103 προελθὼν ἐκ τῆς συμπτύξεως τῶν ἄρθρων 109-112 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927, διατηρηθέντων ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927 καὶ τὴν ἐπαναφορὰν ἐν ἰσχύϊ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1911 δυνάμει τῆς Ζ΄ Συντ. πράξεως τοῦ 1935 (Σγουρίτσια: Συντ. Δικ. τομ. Β΄ τευχ. Α΄ παρ. 61 σελ. 142 ἐκ., Βαβερ-τουιτὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ἐκ' ἄρθρ. 122). Ἐν δὲ ταῖς παραγρ. 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρ. 122 τοῦ νῦν ἰσχύοντος Συντάγματος ὀρίζεται, σὺν ἄλλοις, ὅτι ἡ ἐπιρροὴ τήρησις τῶν ἀγιορειτικῶν καθεστώτων, ὡς πρὸς τὸ διοικητικὸν μέρος τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Κράτους, ἀσκουμένην ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, διὰ διοικητοῦ, τοῦ ὁποῖου τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα καθορίζονται διὰ νόμου. Ὅστε, κατὰ τὴν συνταγματικὴν ταύτην ἐπιταγὴν, ἡ διοικητικὴ ἐποπτεία τοῦ Κράτους ἐπὶ τοῦ Ἀγίου Ὁρους ἀσκεῖται, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἔκτασιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ διοικητοῦ ὡς ταῦτα διαγράφονται ἐν τοῖς νόμοις. Ἄλλοις λόγοις, τὸ Κράτος ἀσκεῖ τὴν ἐποπτείαν του διὰ τοῦ διοικητοῦ καὶ συμφώνως πρὸς τὰς αὐτῶν διὰ νόμου παρεχομένης ἐξουσίας μὴ ὑπερβαινοῦσας τὰ ὅρια τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου.

II.- Τό Ν. Δ/μα τῆς 20/16.9.1926 " περὶ καταστατικοῦ χάρτου τοῦ Ἀγίου Ὁρους", δι' οὗ ἐκυρώθη ὁ ὑπὸ τῆς ἐντάκτου διπλῆς συνδέξεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν εἰκοσι ἱερῶν μονῶν καὶ ἐγχιρθαῖς ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἡμὸς 10.5.1924 καταστατικὸς χάρτης τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 αὐτοῦ ὀρίζει ὅτι, "Ἡ ἔκτασις 20με-
" λῆς σὺναξέως ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ κυρουμένου καταστατικοῦ χάρτου
" συνεργῶ ἐνη δὲς τοῦ ἔτους ἐν Καρυαῖς μετὰ τὴν τυχητὴν ἐποπτευσίαν
" τῆς ἱερᾶς κοινότητος, ἀποτελουμένη δὲ ἐκ προῖσταμένων καὶ καθηγου-
" μένων τῶν εἰκοσιν ἱερῶν μονῶν, πλην τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας τῆς,

“άσκουμένης υπό τους όρους του άρθρου 7 παρ.3 του παρόντος, δικαιού-
“ται να ψηφίζει κανονιστικές διατάξεις μη αντίκειμένες εις τον κατα-
“στατικόν χάρτην. Αί διατάξεις αυτές κοινοποιούνται τῷ διοικητῇ
“έπικυροῦνται υπό του άρμοδίου όπου οῦ, πλην τῶν καθαρῶς πνευμα-
“τικῆς φύσεως, αἰτινες ανακοινῶνται πρὸς έγκρισιν τῷ Οἰκουμενικῷ
“Πατριαρχείῳ”. Τό δε εις ὃ ἡ ἀνωτέρω διάταξις παραπέμπει άρθρον 43
του καταστατικοῦ χάρτου δρίζει τά ακόλουθα: “Ανώτατον νομοθετικόν
“καί δικαστικόν σῆμα ἐν Ἁγίῳ Ὄρει εἶναι ἡ Έκκετος εἰκοσαμελῆς
“σβναξις, αποτελουμένη ἐκ καθηγουμένων καί προϊσταμένων τῶν εἰκοσιν
“ιερωῶν μονῶν, συνεργουμένη αὐτοδικαίως καί προσκαλουμένη τυπικῶς υπό
“τῆς Ιερᾶς κοινότητος δις τοῦ έτους, ἤτοι τήν 15ην ἡμέραν μετά τό
“Ἁγιον Πάσχα καί τήν 20ην Ἀπριλίου τοῦ ἐκείνου έτους, ἀπουλειομένων
“τοῦ νομοθετικοῦ τούτου σώματος τῶν τυπικῶν αντιπροσώπων”. Ὡς πρὸς
τόν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τῶν συγκροτουμένων τήν ὡς ἄνω Έκκετον εἰκο-
σαμελῆ σβναξιν αντιπροσώπων τῶν Ιερῶν μονῶν καί τῶν ἐν-γένει αντι-
προσώπων τῶν ῤγάνων τῆς διοικήσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἐν οἷς
προέχουσιν θύσιν κατέχουσιν ἡ Ἱερὰ Κοινότης, ἡ Έκκετος 20μελῆς
σβναξις καί ἡ Ἱερὰ Έπιστοασία, προβλέπει τό περί τῆς Ιερᾶς κοι-
νότητος κεφάλαιον Β: (άρθρ. 14-27) τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου. Ὅτω,
ἐν τῷ άρθρῳ 14 αὐτοῦ δρίζεται ὅτι: “Οἱ ἑντιπρόσωποι τῶν Ιερῶν
“μονῶν, οἱ συγκροτοῦντες τήν Ιεράν κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὄρους
“ἐκλέγονται υπό τῶν οικειῶν μονῶν ἑκαστός κατά τους ἐσωτερικοῦς
“κανονισμοῦς αὐτῶν, ἐντός τοῦ πρώτου δεκαπενθήμερου τοῦ Ἰανουαρίου
“ἐκείνου έτους τό βραδύτερον, μεταξύ τῶν ἀδελφῶν τῆς μονῆς τῶν
“έχόντων ἡλικίαν ἀπό 30 ἐτῶν καί ἄνω, ἐπί συνέσει δε καί βίῳ ἀνεπι-
“ληπτῶ διακρινομένων καί προτιμωμένων πάντοτε τῶν κειτημένων ἐκκλη-
“σιαστικῆν μόρφωσιν καί ἐγκύκλιον παιδείαν”. Περαιτέρω ἐν τῷ αὐτῷ
ὡς ἄνω κεφαλαίῳ Β τοῦ καταστατικοῦ χάρτου καθορίζεται ὁ τρόπος
καί ἡ διαδικασία τῶν συνεδριάσεων τῆς Ιερᾶς συνάξεως (τυπικῆς
καί ἐκτάκτου), ὁ τρόπος λήψεως τῶν αποφάσεων, ἡ υπογραφή τούτων

κ.λ.π. Τέλος, υπό του άρθρου 1 του Ν.Δ.124/69 " περί της κατά των Καταστατικών Χάρτην 'Αγίου Όρους άσκήσεως έποπτείας υπό του Διοικητή του 'Αγίου Όρους όρίζεται ότι, 1. Δι' έποπτείας αί εκδιδόμεναι υπό της 'Ιερής Κοινότητας του 'Αγίου Όρους ή των λοιπών μοναστηριακών αρχών, υποβάλλονται υποχρεωτικώς έν αντιγράφω και εις τόν Διοικητήν 'Αγίου Όρους όστις, άσκήν τήν έν του Συντάγματος έποπτεϊαν ως προς τό διοικητικόν μέρος των άγιορειτικών καθεστώτων, έλέγχει εάν αυτά έξεδόθησαν συμφώνως προς τές διατάξεις του Καταστατικού Χάρτου, των έσωτερικών κανονισμών των Μονών και τές κανονιστικές διατάξεις.

22.- Εάν ο Διοικητής κρίνη, ότι άρισμένη άπόφασις έξεδόθη κατά παράβασιν διατάξεώς τινος του Καταστατικού Χάρτου ή των λοιπών κανονισμών και κανονιστικών διατάξεων, δικαιούται νά αναπέμψη τήν άπόφασιν εις τήν εκδόσασαν άρχήν μετά των έν' αυτής παρατηρήσεών του, έν περιπτώσει δε διαφωνίας άπευθύνεται προς τόν 'Υπουργόν των 'Εξωτερικών, ο όποιος και άποφαίνεται τελικώς".-

III.- Έν του συνδυασμού των προπαρατιθεμένων διατάξεων συνάγονται, σόν άλλοις, κυρίως τά ακόλουθα:

α) 'Η υπό του Κράτους, διά του διοικητού, άσκουμένη έποπτεία επί του 'Αγ. Όρους καλύπτει μόνον τό έξωτερικόν μέρος των άποφάσεων των όργάνων της διοικήσεως αυτού, ήγουν τήν νομιμότητα των πράξεων και άποφάσεων αυτών (νά ύσι σύμφωνοι προς τές έν γένει διεποδσας τό 'Αγιορειτικόν καθεστώς διατάξεις), ούχι δε και τό έσωτερικόν μέρος των τοιούτων πράξεων και άποφάσεων, ήτοι τό ούσιαστικόν αυτών μέρος, τό όποιον είναι άνέλεγκτον υπό της πολιτείας, ως έν της υπό του Συντάγματος παρεχομένης εις τό "Αγιον Όρος αυτοδιοικήσεως. Τοιούτον, αναμφισβήτως, έστι τό περιεχόμενον της διατάξεως του άρθρου 1 του ΝΔ 124/69, κατά τό όποιον ο διοικητής έλέγχει τές άποφάσεις των 'Αγιορειτικών όργάνων, αί όποια υποχρεωτικώς προς τοϋτο υποβάλλονται αυτώ. 'Η διάταξις αυτή δεν καθορίζει βεβαίως τήν έννοϊαν των άποφάσεων τές όποιαις ο διοικητής δικαιούται νά έλέγχη εξ έπόψεως νομιμότητος. 'Εν προκειμένω νοούηται, ούτως ή άλλως, τό

οδσιαστικόν περιεχόμενον αποφάσεις, δηλονότι αί αποφαινόμεναι επί οδσιαστικοῦ τινός θεμάτων καί ἐπαγόμεναι οδσιαστικόν ἀποτέλεσμα ἐπί ἐννόμου τινός σχέσεως, κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ὁποίων τὸ ὄργανον ἐκφέρει κρίσιν καί ἀποφασίζει ἐπὶ γεγονότος τὸ ὁποῖον παράγει ἐννόμους συνεκείας, οὐχὶ δὲ καί αἱ προπαρασκευαστικαὶ ἢ προκαταρκτικαὶ πρὸς οδσιαστικὴν ἀπόφασιν τυπικαὶ ἐνέργειαι τῶν ὀργάνων τούτων, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν ἀπλῆς ἀναγκίας προϋποθέσεις πρὸς λήψιν ἀποφάσεων. Ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς ἐνεργείας ὡς τυπικῆς ἢ προκαταρκτικῆς ἢ ὡς οδσιαστικῆς ἐξευρίσκειται ἐν ἐκάστη συγκεκριμένῃ περιπτώσει.

β) Οὕτω, προκειμένου περὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου συγκλήσεως τῆς ἐκτάκτου 20μελοῦς συνάξεως, ἣτις ἀποτελεῖ ἀγιορειτικὸν θεσμόν (Θ. Τσάτσος ἐν Οεμ. ΕΔ 428), διὰ τὴν πραγματοποίησιν ταύτης δέν λαμβάνεται ἀπόφασις ὀργάνου τινός, ἀλλ' αὐτὴ συνέρχεται ἐκ τοῦ νόμου (τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου) εἰς τακτὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους, ἢ δὲ πρόσκλησις πρὸς τὰ μέλη (ἀντιπροσώπους) εἶναι ἀπλὴ τυπικὴ κρῆξις, δι' ἣν οὐδεμίαν ἀπολύτως ἐκφράζεται κρίσις τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος περὶ συγκλήσεώς της, ἀφοῦ, ὡς προεῖρηται, ὁ χρόνος ταύτης εἶναι ἐκ τοῦ νόμου καθωρισμένος.

γ) Προκειμένου ὁμοίως περὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ἐκλογῆς τῶν συγκροτουμένων τὴν Ἐκτάκτου 20μελῆ Σύναξιν, ἀλλὰ καί τῶν ἄλλων Ἀγιορειτικῶν ὀργάνων, ἀντιπροσώπων, οὗτοι, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου τούτου, ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν οἰκειῶν μονῶν κατὰ τοὺς ἐσωτερικοὺς κανονισμοὺς αὐτῶν ἐκ καθηγουμένων καί προϊσταμένων αὐτῶν. Λαμβάνει, δηλαδή, χώραν κρίσις τῶν ἀποφασιστικῶν ὀργάνων τῶν μονῶν περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων καί τῆς καταλληλότητος τῶν προσώπων τούτων, τὰ ὁποῖα θὰ μετὰσχωσιν εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς ἀποτελοῦσης τὸ ἀνώτατον νομοθετικὸν καί δθικαστικὸν σῶμα τοῦ Ἀγ. Ὁρους Ἐκτάκτου 20μελοῦς Συνάξεως. Δέν πρόκειται ὡδε περὶ ἀπλῆς πληρεξουσιοδοτήσεως τῶν ἀντιπροσώπων

ὅποτε θά ἠδύνατο νά υποστηριχθῆ ὅτι αὕτη δέν ἀποτελεῖ εἰμῆ θέμα
προδικασίας καί νομιμοποιήσεως τοῦ πληρεξουσιοδοτουμένου προσώπου, ἢ τ
τυχόν ἔλλειψις τῆς ὁποίας δύναται μὲν νά δημιουργήσῃ ἀκυρότητα, ὑπό-
κείται ὅμως εἰς τόν ἔλεγχον ὁμοῦ μετὰ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως,
ἀλλά περὶ ἐκλογῆς, μετ' οὐσιαστικῆν κρίσιν, ἀντιπροσώπων ἐκ τῶν ἐν
τῇ μονῇ ὑπηρετοῦντων προσώπων. Καί ναί μὲν δύναται καί ἡ τοιαύτη
τυχόν πλημμέλεια ἐν τῇ ἐκλογῇ νά ἐλεγχθῆ ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ κατὰ
τόν ἔλεγχον τῆς ἀποφάσεως τῆς Συνάξεως ἢ ἐτέρου ὀργάνου, ἐκ τοῦ-
του ὅμως δέν ἔπεται ὅτι μία προγενεστέρα αὐτοτελῆς πλημμελὴς ἀπό-
φασις ὀργάνου τινὸς δέν δύναται νά ἐλεγχθῆ κεχωρισμένως καί αὐτο-
τελῶς. Ἀκωλύτως, βάσει τῶν ἀρχῶν τοῦ διοικ. δικαίου, ἐφαρμοζομένου
καί ἐν προκειμένῳ, ἀφοῦ ἡ ἀρμοδιότης τοῦ διοικητοῦ εἶναι ἐνέργεια
καθαρῶς διοικητικῆ, πᾶσα πρᾶξις-ἀπόφασις τῶν ὀργάνων τοῦ "Αγ." Ὀ-
ρους ὑπόκειται, καί δεόν νά ὑπόκειται, εἰς τόν ἔλεγχον τοῦ Κράτους,
κατὰ τὰς προαναφερομένας διατάξεις.-

IV.- Κατ' ἀκολουθίαν τῶν προεκτεθέντων, εἰς τὸ προκειμένον
ἐρώτημα προσήκει ἡ κατὰ τὰ ἄνω ἀπάντησις, ὅτι δηλ. διὰ μὲν τὴν
σύγκλησιν τῆς Ἐκτάκτου 20μελοῦς Συνάξεως τοῦ "Αγ." Ὀρους δέν ἀπαι-
τεῖται προηγουμένη ὑποβολή τῆς σχετικῆς περὶ ταύτης ἀποφάσεως εἰς
τόν διοικητὴν, διὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων δεόν αἰ σχετι-
καί ἀποφάσεις τῶν μονῶν νά ὑποβάλλωνται αὐτῷ πρὸς ἔλεγχον τῆς νομι-
μότητος.-

Ὁ Εἰσηγητῆς

Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Κράτους

Εὐαγ. Δωρῆς